

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τό Σάββατον, 13^{ον} /26^{ον} τοῦ μηνός Νοεμβρίου 2011, ἐωρτάσθη ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὑπό τοῦ Πατριαρχείου εἰς τόν ἱερόν ναόν τοῦ Ἁγίου Πατρικίου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος αὐτοῦ εἰς τήν κώμην Ζντέϊντε τῆς περιοχῆς τῆς Ἀκκρης.

Ἡ ἐν λόγῳ Κοινότης εἶναι μία ἐκ τῶν δώδεκα, τῶν ὑπαγομένων εἰς τήν Μητρόπολιν Ἀκκρης-Πτολεμαίδος, εἰς τήν ὁποίαν Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος εἶναι ὁ Ἀγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἔδωσε τήν εὐκαιρίαν τῆς τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας, προκειμένου ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος νά ἀκούσῃ καί νά γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τά ἀπασχολοῦντα τήν ἐν λόγῳ Κοινότητα προβλήματα.

Ἀφιχθεῖς ὁ Μακαριώτατος εἰς τήν εἴσοδον τῆς κώμης, προὔπηντήθη ὑπό τῶν Προσκόπων καί τῶν ἱερέων, ἀκολούθως δέ ἐτέλεσε τήν θ. Λειτουργίαν, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου.

Οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν ἑπτακοσίων καί πλέον Ὀρθοδόξων κατοίκων τῆς κώμης ταύτης, ἀριθμούσης δέκα χιλιάδας κατοίκων τό σύνολον μετέσχον εἰς τήν θ. Λειτουργίαν, εἰς τήν ὁποίαν βυζαντινῶ καί κατανυκτικῶ τῷ ὕφει ἔψαλεν ἡ χορωδία τῆς Ἀκκρης καί τοῦ Σαχνίν ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου.

Εἰς τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Εἶπεν ὁ Κύριος. «Εγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων», (Ἰωάν. 10,9-11).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ πανσθενὴς χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μᾶς συνήγαγε σήμερον εἰς τόν ἱερόν τοῦτον Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, ἐν τῷ μεγάλῳ καί ὡραίῳ χωρίῳ ἡμῶν Shdeide, διὰ νά εὐχαριστήσωμεν τόν καλόν ἡμῶν Ποιμένα καί Σωτῆρα Χριστόν, ὁ Ὃποῖος τήν ψυχὴν τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων, δηλονότι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ εὐχαριστιακὴ καί λειτουργικὴ αὕτη σύναξις ἡμῶν τελεῖται ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ μεγάλου Πατρός καί Οἰκουμενικοῦ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας Ἁγίου Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ, ὁ Χριστὸς λέγει αὐτοῖς: «Εγὼ εἰμί ἡ θύρα δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται». Ἑρμηνεύων τοὺς Κυριακοὺς λόγους ὁ

Τερὸς Χρυσόστομος λέγει: «θύρας τὰς Γραφὰς ἐκάλεσεν. Αὗται γὰρ τὴν θεογνωσίαν ἀνοίγουσιν, αὗται πρόβατα ποιοῦσιν, αὗται φυλάττουσιν». Ἡ θύρα κατὰ τὸν Ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας εἶναι ἡ πίστις, διὰ τῆς ὁποίας μόνῃς εἰσερχόμεθα πρὸς τὸν Θεὸν Πατέρα καὶ οἰκείουμέθα Αὐτῷ».

Σχολιάζων τοὺς Κυριακοὺς λόγους: «Εγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων», ὁ ἱερὸς Κύριλλος λέγει: «Χριστὸς ἐστὶν ὁ καλὸς ποιμὴν. Δι' αὐτοῦ γὰρ πρὸς ἡγεμονίαν καὶ τὸ καθυγεῖσθαι τῶν λογικῶν ποιμνίων ἐρχόμεθα. Θύρα γὰρ ὧν τῆς ἱερᾶς τε καὶ θείας αὐλῆς εἰσδέξεται μὲν τὸν ἐπιτήδειον, ἀποτεριχεῖ δὲ τῷ μὴ τοιούτῳ τὴν εἰς τὸ εἶσω πάροδον. Ἐαυτὸν ποιμένα τὸν ὄντως ἀγαθὸν ὀνομάζει».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ πραγματικὸς τοῦ Θεοῦ Λόγος Ποιμὴν, τουτέστιν ὁ ἀληθὴς Ἐπίσκοπος. Οἱ δὲ Ἐπίσκοποι εἶναι ἄμεσοι διάδοχοι τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου Χριστοῦ. Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος χειροτονεῖται καὶ ἐγκαθίσταται ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὁ πρῶτος Ἱεράρχης τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Οἰκουμένης Ἐκκλησίας. Ἡ δὲ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ἀσφαλὴς τόπος καὶ χῶρος τῆς λογικῆς Αὐτοῦ ποιμνίας, τουτέστιν τῶν διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καὶ Χρίσματος καὶ τῆς σφραγίδος τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθισταμένων μελῶν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῆς Ἐκκλησίας, ὡς διδάσκει ὁ σοφὸς Ἀπόστολος Παῦλος: «Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὗς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφῆτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν», (Α΄ Κορ. 12,28).

Ὁ Χριστὸς φανερῶ τῷ τρόπῳ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς Του ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμᾶς ὅτι: «ἐγὼ αὐτὸς εἰμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλός», διὰ νὰ μᾶς διαφυλάξῃ ἀπὸ τοὺς ποιμένας τοὺς μισητούς, δηλαδή τοὺς ψευδοποιμένας, ἀλλὰ καὶ τοὺς κλέπτας. Καὶ πῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διακρίνωμεν τὸν καλὸν Ποιμένα ἀπὸ τοὺς ψευδοποιμένας καὶ τοὺς κλέπτας; Ἀπὸ τῶν γεγονότων ὅτι ὁ καλὸς καὶ γνήσιος ποιμὴν τίθησι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων. «Αὐτὸς», λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος «...τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν»· «...ἦτε γὰρ», συνεχίζει ὁ σοφὸς Πέτρος, « ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν», (Α΄ Περ. 2,25).

Ὁ Χριστὸς, λοιπόν, καὶ οἱ ὑπ' Αὐτοῦ κατασταθέντες Ἐπίσκοποι καὶ Πρεσβύτεροι τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, προνοοῦν περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν τῶν λογικῶν τῆς ποιμνίας προβάτων. Ὁ Χριστὸς κατ' οὐσίαν, ἀγαπητοί μου, ὡς λέγει ὁ Κλήμης Ἀλεξανδρείας, εἶναι ὁ προστάτης τῶν ψυχῶν ἡμῶν, (Α΄ Κορ. 61,3). Ἰδοὺ διατί ὁ μέγας Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τοῦτο», (Ἑβρ. 13,17). Ἑρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους τοῦ Παύλου ὁ Ζυγαβηνὸς λέγει: «ἡγουμένους λέγει ὁ Παῦλος τοὺς Ἐπισκόπους, τοὺς διδασκάλους, τοὺς πνευματικούς ἄρχοντας τῆς Ἐκκλησίας».

Πράγματι, ὡς τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, εἰς τοὺς ἡγουμένους σας, δηλαδή τοὺς πνευματικούς ἡγέτας καὶ Ἐπισκόπους σας θὰ προεκάλει πολλὴν λύπην τὸ παραφέρεσθαι ὑμᾶς διδασκαλίαις ποικίλαις καὶ ξέναις καὶ ἀπειθεῖν τούτους διδάσκειν τὴν ἀλήθειαν», (Ἑβρ. 13, 9). Ἀναλυτικώτερον εἶπεῖν: Μὴ σύρεσθε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ διδασκαλίας πού εἶναι διαφορετικαὶ καὶ ξέναι πρὸς τὴν ἀληθινὴν

διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, παρακούοντες καί προκαλοῦντες λύπην εἰς τοὺς διδάσκοντας τὴν ἀλήθειαν, πνευματικούς, ποιμένας καί Ἐπισκόπους αὐτῆς.

Ναί, ἀγαπητοί μου, δέν πρέπει νά παρασυρῶμεθα ἀπό διαφόρους καί ξένας διδασκαλίας, αἱ ὁποῖαι συγχέουν ἢ καί πολλάκις ταυτίζουν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας μέ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής καί Θεολόγος: «Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον· ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν· καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστίν· καὶ τοῦτό ἐστίν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη», (Α' Ἰωάν. 4, 1-3).

Καί πῶς διακρίνωμεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης; Τὴν ἀπάντησιν δίδει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, λέγων: «Ἡμεῖς, δηλονότι οἱ Ἀπόστολοι, Ἐπίσκοποι καί διδάσκαλοι τοῦ Εὐαγγελίου καταγόμεθα ἀπὸ τὸν θεόν καὶ ἐμπνεόμεθα ἀπὸ τὸν θεόν... Ἐκεῖνος ποὺ δέν εἶναι ἀπὸ τὸν θεόν καὶ δέν ἔχει ἀναγεννηθεῖ ἀπὸ Αὐτόν, δέν ἀκούει καὶ δέν δέχεται τὴν διδασκαλίαν μας. Μέ τὸν τρόπον αὐτόν διακρίνομεν τὸ Πνεῦμα τοῦ θεοῦ ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ διαβόλου ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν πλάνην· «ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας (τοῦ Χριστοῦ) καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης (τοῦ διαβόλου)», (Α' Ἰωάν. 4-6).

Τοιοῦτος ἐκ θεοῦ καταγόμενος καὶ ἐμπνεόμενος Ἱεράρχης καὶ ποιμὴν καὶ ὁμότροπος γενόμενος τῶν Ἀποστόλων ἀνεδείχθη καὶ ὁ σήμερον ἐορταζόμενος Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, περί οὗ ὁ ὑμνωδὸς λέγει: «Γέγονας Χρυσόστομε θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐφώνησε. Τῇ εὐσήμεν γὰρ βοῇ διέδραμε τὰ πέρατα, ὃ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὅσιε, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον, ὃν ἐπόθησας. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν». (Ἑσπερ. Δόξα, ἦχος δ').

Μέγας ἐξ ἄλλου ὁμολογητῆς τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνεδείχθη καὶ ὁ προστάτης τῆς πόλεως καὶ Κοινότητος ἡμῶν Ἅγιος Πατρίκιος, Ἐπίσκοπος Προύσης, μιμητὴς γενόμενος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοῦ, μαρτυρήσας ὑπὲρ Αὐτοῦ διὰ τοῦ αἵματός του, ὡς ψάλλει ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ: «Τῆς Ἐκκλησίας προεστώς, Πατρίκιε, οἷα ποιμὴν ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτῆς μάκαρ, τὴν ψυχὴν σου τέθεικας σὺν Ἀκακίῳ, Μένανδρον, Πολύαινόν τε τὸν θεῖον, σοφούς πλουτίσας συλλήπτορας ᾄσμα τῷ θεῷ ἀναπέμποντας».

Ὁ σήμερον τιμώμενος Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ συναγαλλόμενος Ἅγιος Πατρίκιος ὁ Ἱερομάρτυς μᾶς καλοῦν νά προετοιμάσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας κατὰ τὸ στάδιον τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων, διὰ νά ἀξιωθῶμεν νά ὑποδεχθῶμεν τὸν Ποιμένα καὶ ἀρχηγόν τῆς πίστεως ἡμῶν, Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου Μαρίας γεννηθέντα ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ. Ἀμήν.

Καὶ ὡς ἔπεται ἀραβιστί:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2011/11/26/804/>.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπαρασημοφόρησε τὸν Προϊστάμενον τῆς ἐνορίας τοῦ Ζντέϊντε οἰκονόμον π. Τζίριες Κασσίς μέ τὸ παράσημον τοῦ Σταυροφόρου τοῦ Παναγίου

Τάφου, εἰς ἀναγνώρισιν τῆς πεντηκονταετοῦς ἀφωσιωμένης ἱερατικῆς διακονίας αὐτοῦ εἰς τό Πατριαρχεῖον καί τήν Κοινότητα ταύτην.

Μετά τήν παρασημοφόρησιν ἐτελέσθη τρισάγιον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τοῦ μακαριστοῦ κτίτορος τῆς Ἐκκλησίας ταύτης Μητροπολίτου Ἀκκρης-Πτολεμαίδος Πατρικίου καί τοῦ οἰκονόμου τῆς ἐνορίας ταύτης π. Ἰμβραήμ.

Μετά τήν ἀπόλυσιν, τήν διανομήν τοῦ ἀντιδώρου καί τῶν εἰκόνων τοῖς πιστοῖς ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου ἔλαβε χώραν δεξιώσεις εἰς τήν ἔναντι τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ αἴθουσαν τῆς ἐνορίας.

Εἰς ταύτην, ἐκτός τῶν ἄλλων, προσεφώνησεν ὁ διά τοῦ παρασήμου τιμηθεῖς οἰκονόμος π. Τζίριες Κασσίς ὁ ἐπί πεντηκονταετίαν καί ἐπί τῆς ἐποχῆς τεσσάρων Πατριαρχῶν διατελέσας οἰκονόμος. Οὗτος ἐκαλωσώρισε τόν Μακαριώτατον καί συνεχάρη Αὐτῷ ἐπί τῇ προλαβούσῃ ἔκτῃ ἐπετείῳ τῆς ἐνθρονίσεως Αὐτοῦ. Οὗτος ἀνεφέρθη εἰς τόν μακαριστόν Μητροπολίτην Ἀκκρης-Πτολεμαίδος Πατρίκιον, τόν ἀνεγείραντα τήν Ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας ταύτης ἐπί Πατριάρχου Γερασίμου τό 1896 ἐπί τεμαχίου γῆς, δωρηθέντος αὐτῷ ὑπό τοῦ Τούρκου Μουφτῆ Μαχμούδ Ἐφέντη Ἀράμπη πρός τιμήν τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προύσης μαρτυρήσαντος τόν 4^{ον} αἰ. μ. Χ., καί ἑορτάζοντος τήν 19^{ην} Μαΐου ἐκάστου ἔτους. Ἐπίσης ἠὺχαρίστησε τόν Μακαριώτατον διά τήν ἐπίσκεψιν καί τήν λειτουργίαν εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Πατρικίου εἰς τήν ἐνορίαν τοῦ Ζντέϊντε καί τήν ὑλικήν Αὐτοῦ καί ἠθικήν βοήθειαν εἰς τήν ἀνακαίνισιν τῆς Ἐκκλησίας καί εἰς ἄλλας Κοινότητας τοῦ Πατριαρχείου εἰς τό Ἰσραήλ καί τήν Ἰορδανίαν καί διά τήν τιμητικήν διάκρισιν αὐτοῦ διά τοῦ παρασήμου τοῦ Πατριαρχείου καί δι' ἄλλα, τά ὁποῖα ἀναφέρει εἰς τήν παρατιθεμένην κάτωθι προσφώνησιν αὐτοῦ ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον :

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2011/11/26/807/>

Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου κ. Ἰμβραήμ Ἀντών, ὡσαύτως εὐχαριστήσας ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τόν Μακαριώτατον ὡς καί τόν ἡγούμενον τοῦ θαβωρίου ὄρους Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰλαρίωνα καί τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον διά τήν ἐπαινετήν βοήθειαν αὐτῶν πρός τήν Κοινότητα Ζντέϊντε. Ἡ προσφώνησις αὐτοῦ ἔχει πλήρης ὡς ἔπεται:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2011/11/26/790/>

Ἐπίσης προσεφώνησε ὁ σεΐχης τῆς κώμης ἱατρός Ὁμάρ Καγιάλ, ὁ ὁποῖος ἐκαλωσώρισε τόν Μακαριώτατον, λέγων ὅτι οἱ Χριστιανοί καί οἱ Μουσουλμάνοι συμβιώνουν συναδελφωμένοι, ἄνευ διακρίσεων εἰς τήν κώμην ταύτην, συμφώνως πρός τάς ρήσεις τοῦ Κορανίου καί τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐπίσης προσεφώνησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος τοῦ Ζντέϊντε Ἀμπού Νίμερ, ὁ ὁποῖος ἐτόνισε ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Ζντέϊντε ἀποτελοῦν ἓνα ποίμνιον.

Τάς προσφωνήσεις ἐν τῇ δεξιώσει ταύτῃ ἐπεσφράγισεν ἡ προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου ἔχουσα ἀραβιστί ὡς ἔπεται:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2011/11/26/802/>

Μετά τήν δεξίωσιν ταύτην ἠκολούθησε γεῦμα εἰς παρακείμενον τῇ κώμῃ τοῦ Ζντέϊντε ἐστιατόριον.

Μετά τό γεῦμα ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη εἰς τήν οἰκίαν αὐτοῦ τόν ἀναρρωνύοντα

ἐξ ἐγχειρίσεως καρδίας ἱερέα π. Νταούντ τῆς κώμης Πκέα καί ἐν συνεχείᾳ
συνελυπήθη οἰκογένειαν εἰς τήν πόλιν Κούφρ Γιασίφ διά τήν ἐκδημίαν εἰς Κύριον
μέλους αὐτῆς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder